

Bei under Sagens senere Behand-
ling. Det er nemlig de Bemærkninger, han
gjorde med Hensyn til § 2. Den ærede Rigs-
dagsmand søgte at bevise, at der egentlig
Intet af denne § maatte blive tilbage, det
skulde da være Bestemmelserne om Indfødsret,
og han antydede, hvad jeg finder ganske be-
gribeligt fra hans Standpunkt, at de helst
maatte gaae samme Bei som alt det Andet.
Jeg havde i Grunden snarere troet, at han
først og fremmest havde angrebet dem; thi
medens Forslaget ellers udvider Ræringsretten,
indeholdes der her en meget betydelig Indskræn-
kning i Lovudkastet, som jeg ikke har optaget
uden stor Tvivl, men som jeg dog har bestemt
mig til at optage, fordi jeg troede, at de Dnffer,
som i denne Henseende i længere Tid vare
fremkomne, virkelig vare begrundede; men —
det maae jeg tilføie — jeg har ganske vist kun
optaget dem under Forudsætning af den meget
omtalte Bevillingsmyndighed, thi det er aldeles
vist, at uden denne gaaer det ikke an at op-
stille den Regel, at Ingen kan nedsette sig som
Ræringsdrivende, naar han ikke har Indføds-
ret, medmindre han i 5 Aar har opholdt og
ernæret sig her. Den Synsmaade, som den
ærede Rigsdagsmand nu vilde gjøre gjældende
med Hensyn til flere af de andre Punkter i §
2, var en Udskydelse, en Bortffjærelse af alle
disse forskjellige Momenter til andre Love.
Ja dersom vi havde en almindelig Civillov-
bog eller navnlig en Myndighedslø, som
havde taget Hensyn til Myndighedens Betyd-
ning i Ræringsforholdene som den ærede Rigs-
dagsmand vilde, saa kunde man jo undvære
Bestemmelserne i § 2 Nr. 1, fordi de havdes
andetsfæds; men vi have nu ikke nogen almin-
delig borgerlig Lovgivning eller en saadan
Myndighedslø, og altsaa er det aldeles nød-
vendigt, at man faaer at vide, hvad Meningen
er med Hensyn til Ræringslovgivningen, hvilken
Betydning Alderen i denne Henseende skal have,
om Meningen er, at man skal kunne optræde
som Ræringsdrivende, som Mindreaarig, eller
om man skal have naaet det 25de Aar, fort
sagt hvad Betydning Alderen har med Hensyn
til den borgerlige Ræring. Dersom vi havde
en omfattende Fallitlovgivning, som havde
opstillet Regler ikke blot med Hensyn til

Spørgsmaalet om, hvorvidt en Ræringsdri-
vende kunde fortsætte sin Ræring, uagtet hans
Bo var blevet fallit, altsaa en Afgjørelse
af Forholdet ligeoverfor Creditorerne, men
som tillige opstillede Regler om, hvorvidt
Fallenten eller den Dybydende kunde vinde
Afgang til Ræring — thi jeg maa bede om,
at man ikke sammenblander disse 2 Ting; den
ærede Rigsdagsmands Bemærkninger rammede,
uagtet de vare noget ubestemte, meest det Til-
fælde, hvor En var Ræringsdrivende og blev
Fallent, og der var Spørgsmaal om, hvorvidt
han som falleret Ræringsdrivende kunde er-
hverve Noget; men Lovforslaget taler ikke om
dette Tilfælde, det taler kun om Betingelserne
for at vinde Borgefskab eller Ræringsbevis —;
dersom vi fremdeles havde en almindelig Straf-
selovbog, der indeholdt Bestemmelser, som
viste, hvilken Indfyldelse en idømt Straf havde
med Hensyn til Ræringslovgivningen, ja saa
kunde man undvære disse Bestemmelser i denne
Lov, men saadanne have vi ikke, og derfor
indseer jeg ikke, hvorledes man i Ræringslov-
givningen kan undvære Regler om Straffens
Virkning i saa Henseende. Thi Meningen skal
dog vel ikke være, at den nugjældende Lovgiv-
nings Regler skulle blive staaende og blot ikke
udtrykkelig optages i denne Lov. Noget Lige-
nende gjælder ogsaa om de følgende Punkter.
Vor tidligere Lovgivning har i forskjellige Ret-
ninger Bestemmelse om hvad der skal iagttages
med Hensyn til de Ræringsveie, som kunne
komme paa tværs med Sundhedspolitiet; den
ærede Rigsdagsmand vil nu tillade mig, at
jeg ikke følger ham i hans Betragtninger ud
paa det fremmede Omraade om Sundhedsfana-
tismen, da Spørgsmaalet derom vil komme for
under andre Lovforslags Behandling. Men
ogsaa her gjælder det, at der er Regler i denne
Retning at iagttage med Hensyn til visse Ræ-
ringsveie — hvorfor maae de ikke paapeges?
Med Hensyn til Borgervæbningen, med Hen-
syn til andre lignende Forhold, Politicorps,
Brandcorps o. s. v., have der ligeledes
i den gjældende Lovgivning Bestemmelser.
Hvorfor maa der ikke henvises til dem?
Naar man her i denne Paragraph har villet
samle, hvad der bliver at iagttage, naar Ræ-
ringsadkomst skal erhverves, saa maatte dette